

Na počiatku mojej práce stála nasledujúca otázka: Ako poníma jednanie Hannah Arendtová? Pri tejto otázke som si príliš nekládol nárok po prísne filozofickej odpovedi, keďže moja otázka vychádzala z akejsi úplnej nevedomosti, pri ktorej som sa pristihol. Slovo "jednať" bežne ponímam a akosi mu rozumiem, no objasniť jeho význam nedokážem.

Úvahám nad jednaním sa Arendtová venuje hlavne v diele The Human Condition (neskôr preloženom do nemeckého jazyka pod názvom Vita Activa). Nie však ako filozofickej otázke "Čo to je jednanie?", ale ako fenoménu tvoriacemu príbeh moderného veku, ktorý je ústrednou témou celého diela. To však neznamená, že sa nám v diele odpovedí na otázku "Čo to je jednanie?" nedostáva. Znamená to však, že i keď sa Arendtová dotýka otázok, ktoré sú filozoficky najrelevantnejšie, nevenuje im kvôli tomuto faktu viac, než príkladu z histórie a preto i jej odpovede majú, pri našej snahe ich uviesť do formy sledu argumentov, neistý výraz.

Čitateľ tak stojí pred dvoma možnosťami: buď sa bude dielom zaoberať bez nárokov na dôkladné objasnenie všetkých Arendtovej tvrdení alebo sa bude o toto objasnenie snažiť a potom musí podrobiť kritike viac než samotné úvahy v kapitole o jednaní. Hoci v otázke "Čo to je jednanie?" spočíva náš hlavný zámer,

1

musíme sa najprv zaoberať tým, aké je východisko Arendtovej úvah. Týmto východiskom je human condition, názov anglického originálu, rámec Arendtovej úvah, viac než púhy kontext a fenomén, ktorého pochopenie odstraňuje základnú absurditu .. nanovo zavádzaných kategórií ...